

Maastricht, 18 december 2025

CBE

Zaaknummer 2025.404

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van student [REDACTED], hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 19 augustus 2025 van de opleidingsdirecteur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: FdR) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de verweerder, inhoudende de afwijzing van het verzoek tot het verlenen van ontheffing van de toelatingseis voor het mogen volgen van het vak Legal Research (SLC2001).

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 29 september 2025, via het Complaints Service Point ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: CBE) op diezelfde dag, heeft de heer [REDACTED] zich gesteld als gemachtigde om namens appellante in onderhavige beroepszaak op te treden (hierna: gemachtigde). In datzelfde bericht heeft gemachtigde bij beroepschrift een beroep ingediend tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de afwijzing van het verzoek tot het verlenen van ontheffing van de toelatingseis voor het mogen volgen van het vak Legal Research (SLC2001) (hierna: het bestreden besluit). Het betreden besluit dateert van 19 augustus 2025. In het beroepschrift wordt tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening gedaan.
2. Bij e-mailbericht van 1 oktober 2025 is aan partijen medegedeeld dat er op 6 oktober 2025 een zitting inzake de voorlopige voorziening zal worden gehouden. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om, met betrekking tot de bodemprocedure, het CBE uiterlijk 22 oktober 2025 te informeren of er een minnelijke schikking met appellante is bereikt. Indien geen minnelijke schikking tot stand komt, merkt het CBE hierbij op dat het onderhavige beroep zal worden behandeld tijdens de zitting van het CBE op 10 november 2025. Dientengevolge dient het verweerschrift uiterlijk op 29 oktober 2025 te zijn ingediend bij het CBE.
3. Het verzoek om een voorlopige voorziening is ter zitting van 6 oktober 2025 toegewezen. Aan verweerder werd opgedragen om - nu de voorlopige voorziening werd toegekend - ervoor zorg te dragen dat appellante onder couvert werd toegelaten tot het onderwijs. Eventueel behaalde resultaten behorende bij dit onderwijs worden niet bekend gemaakt aan appellante. De uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening is op 17 oktober 2025 aan partijen toegezonden.
4. Bij e-mailbericht van 29 oktober 2025 wordt door de examencommissie namens verweerder het verweerschrift verstrekt aan het CBE, appellante en aan gemachtigde.
5. Bij e-mailbericht van 30 oktober 2025 worden partijen door het CBE uitgenodigd voor de hoorzitting.
6. Bij e-mailbericht van 30 oktober 2025 verzoekt gemachtigde het CBE om de hoorzitting te verplaatsen, daar hij niet in de gelegenheid is de hoorzitting van 10 november 2025 bij te wonen. Op diezelfde dag stuurt het CBE aan partijen de uitnodiging voor de nieuwe zittingsdatum van 24 november 2025.

7. Bij e-mailbericht van 24 november 2025 dient gemachtigde aanvullende bijlagen, waaronder de spreeknotitie, in bij het CBE. Op diezelfde dag zendt gemachtigde tevens de factuur van appellante voor diens verleende dienstverlening aan het CBE.
8. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 24 november 2025, waarbij appellante ter zitting is verschenen en zich heeft laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde [REDACTED]. Namens verweerder is verschenen [REDACTED].

STANDPUNTEN PARTIJEN

9. Gemachtigde stelt in het beroepschrift dat appellante opdracht 7 van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning (SLC1001) zowel tijdens de eerste kans als bij de herkansing niet heeft gehaald, waardoor zij het vak niet heeft kunnen afronden. Het met goed gevolg afronden van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning vormt een vereiste voor deelname aan het vak Legal Research (SLC2001). Om alsnog deel te mogen nemen aan het vak Legal Research bestond voor appellante de mogelijkheid om een ontheffing aan te vragen. Appellante heeft een dergelijke ontheffing aangevraagd, welke door verweerder niet is verleend. Appellante kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en dientengevolge voert gemachtigde de volgende gronden aan. Gemachtigde stelt ten eerste dat de Onderwijs en Examenregeling Bachelorprogramma European Law School 2024-2025 (hierna: OER) niet expliciet bepaalt dat iedere individuele deeltoets met een voldoende behaald dient te worden om een vak af te kunnen ronden. Deze onduidelijkheid is volgens gemachtigde in strijd met artikel 7.13, tweede lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) waarin is voorgeschreven dat alle procedures en vereisten op duidelijke wijze in de OER moeten worden vastgelegd. Ten tweede stelt gemachtigde dat ook tijdens het uitvoeren van een discretionaire bevoegdheid verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht dient te nemen. Gemachtigde stelt in dit verband dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht verweerder om bij haar besluitvorming alle relevante feiten in aanmerking te nemen en de betrokken belangen op zorgvuldige wijze tegen elkaar af te wegen. Daarnaast heeft verweerder volgens gemachtigde het evenredigheidsbeginsel, zoals verdisconteerd in artikel 3:4, eerste lid, van de Awb, geschonden. Volgens gemachtigde heeft verweerder nagelaten een zorgvuldige belangenafweging te maken en heeft verweerder daarbij onvoldoende rekening gehouden met de bijzondere en onevenredige gevolgen van het bestreden besluit voor appellante in haar hoedanigheid als dual degree student. Voorts is het besluit van verweerder onvoldoende gemotiveerd, waarmee is gehandeld in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Gemachtigde stelt dat de motivering ontbreekt betreffende de proportionaliteit, de belangenafweging en de toekenning van beperkt gewicht aan bepaalde bewijsstukken. In dit verband betoogt gemachtigde dat verweerder ten onterechte ervan uitgaat dat een ontheffing uitsluitend wordt verleend op basis van de criteria van artikel 49 van de OER. Daarbij dienen tevens ook andere belangen te worden meegewogen. Het voorgaande getuigt volgens gemachtigde van een gebrek aan zorgvuldigheid, nu onvoldoende is meegewogen dat appellante voor haar verblijfsvergunning afhankelijk is van haar studieresultaten. Op grond van het voorgaande verzoekt gemachtigde het CBE om het bestreden besluit te heroverwegen. Tevens verzoekt de gemachtigde om een vergoeding van de proceskosten van appellante ten bedrage van €176,-.
10. Verweerder voert in het verweerschrift aan dat artikel 21 van de OER uitdrukkelijk bepaalt dat een student eerst de vakken Introduction to Law and Legal Reasoning en Thinking Like a Lawyer met goed gevolg moet hebben afgerond alvorens te kunnen worden toegelaten tot het onderwijs en de toetsing behorende bij het vak Legal Research. Verweerder is voorts van mening dat de OER wel

voldoet aan de vereisten van artikel 7.13, eerste lid, van de WHW. Volgens verweerder dienen niet alle examenonderdelen te worden opgenomen in de OER, de OER dient volgens verweerder slechts te voldoen aan de vereisten zoals opgenomen in artikel 7.13, tweede lid, onderdelen a tot aan met z, van de WHW. Verweerder stelt in dit verband dat alle onderdelen van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning opgenomen zijn in het Assessment Plan zoals bedoeld in artikel 23, tweede lid, van de OER. Het Assessment Plan is volgens verweerder gepubliceerd op het Student Intranet waardoor appellante hier kennis van had kunnen nemen. Verweerder stelt dat de bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing is bedoeld voor onvoorziene omstandigheden waarin strikte toepassing van de OER zou leiden tot gevolgen die niet door de auteurs daarvan zijn beoogd. Volgens verweerder is de drempel voor het invoeren van deze bevoegdheid bewust zeer hoog en wordt deze slechts toegepast in zeer uitzonderlijke gevallen. Verweerder stelt dat het oplopen van studievertraging geen onvoorzienbaar gevolg is van het niet binnen de nominale termijn afronden van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning. De auteurs van de OER zijn dan ook volledig bekend met het risico van studievertraging en hebben een afweging gemaakt tussen dit risico en het waarborgen van de samenhang en kwaliteit van het bachelorprogramma European Law School. Daarnaast leidt het niet nominaal afronden van Introduction to Law and Legal Reasoning niet onvermijdelijk tot studievertraging, aangezien studenten het vak ook in het derde studiejaar kunnen volgen en zo alsnog de mogelijkheid behouden om nominaal af te studeren. Het bachelorprogramma European Law School duurt immers drie jaar en het is voor appellante nog steeds mogelijk om dit binnen deze drie jaar af te ronden. De vertraging heeft enkel betrekking op het dual degree programma. Door de opgelopen vertraging keert appellante later terug naar Indonesië om daar de overige onderdelen van het dual degree programma te kunnen voltooien. Verweerder betoogt dat studenten die het desbetreffende dual degree programma volgen worden ingeschreven als reguliere student en onder de reikwijdte van de regelgeving van de UM vallen. Dat het dual degree programma in vier jaar tijd afgerond kan worden betekent volgens verweerder niet dat appellante ook de garantie heeft dat dit binnen het desbetreffende tijdsbestek lukt. Nu de samenwerkingsovereenkomst en de OER, artikel 4c van de OER uitgezonderd, niet voorzien in andere regelgeving voor appellante, kan er volgens verweerder geen ontheffing worden verleend. Verweerder concludeert dat de vertraging die appellante oploopt door het niet verlenen van de ontheffing niet opweegt tegen het educatieve belang van het voltooien van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning als toelatingseis voor het Legal Research. Verweerder stelt dat appellante zelf verantwoordelijk is voor het oplopen van studievertraging, nu zij zelf er niet in geslaagd is tentamenonderdelen succesvol af te ronden en tevens sancties op heeft gelegd gekregen door de examencommissie. Ten aanzien van de door gemachtigde betoogde onzorgvuldigheid, ontbrekende motivering en onevenredigheid stelt verweerder dat zij in de beslissing om de ontheffing niet te verlenen expliciet opmerkt dat verschillende belangen zijn afgewogen: zowel de omstandigheden die tekortkomingen door de student verklaren, als de gevolgen van het strikt naleven van de regelgeving zoals vastgelegd in de OER. Volgens verweerder zijn zowel de vertraging in de terugkeer naar de partneruniversiteit en de aard van het dual degree programma, als de financiële en de persoonlijke gevolgen van appellante meegewogen. Overige internationale studenten ondervinden ook gevolgen op zowel financieel en persoonlijk vlak, waardoor het in dit geval wel zwaarder laten wegen van deze omstandigheden volgens verweerder kan leiden tot strijd met het gelijkheidsbeginsel. Verweerder stelt een duidelijke belangenafweging te hebben gemaakt tussen de academische integriteit en de belangen van appellante, volgens verweerder is er dan procedureel ook correct gehandeld. Ten aanzien van de door de gemachtigde van appellante betoogde negatieve gevolgen voor de verblijfstatus van appellante betoogt verweerder dat de universiteit slechts verplicht is een melding te maken bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst indien een student minder dan dertig studiepunten heeft behaald. Volgens verweerder heeft appellante in het academisch jaar 2025/2026 een studiedruk van zestig studiepunten, uitsluiting van het vak SLC2001 brengt dan ook niet de verblijfstatus van appellante in gevaar. Naar aanleiding van bovenstaande, concludeert

verweerder dat het besluit terecht is genomen en niet in strijd is met enige rechtsregel en verzoekt zij het CBE om het beroep ongegrond te verklaren.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 24 november 2025

11. De standpunten van partijen worden herhaald. Gemachtigde vult aan dat appellante opdracht 7 van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning inmiddels heeft voltooid, en daarmee het ontbrekende onderdeel van het vak heeft afgerond. Volgens gemachtigde wordt dientengevolge bij het verlenen van de ontheffing de academische integriteit alsnog geborgd. Voorts wijst gemachtigde op nieuwe ontwikkelingen, te weten de uitspraak van het CBE in de voorlopige voorziening van 17 oktober 2025 en de uitspraak in beroepszaak 2025.380. Gemachtigde stelt dat de overwegingen van het CBE in beroepszaak 2025.380 niet in stand kunnen worden gelaten en niet kunnen worden herhaald in deze zaak. Volgens gemachtigde heeft het CBE in die zaak onvoldoende stilgestaan bij de verhouding tussen de OER en artikel 7.13, eerste lid, van de WHW en is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Gemachtigde verwijst in dit verband naar rechtsoverweging 28 in beroepszaak 2025.380. Gemachtigde stelt dat het CBE ten onrechte niet erkent dat verweerder in voornoemde zaak een actieve onderzoeksplicht had. Verweerder heeft volgens hem nagelaten de verhouding tussen de OER en artikel 7.13 WHW, de onevenredige gevolgen van het besluit en minder ingrijpende alternatieven te onderzoeken. Tevens stelt gemachtigde dat het CBE onterecht beroepsgronden buiten de reikwijdte van het beroep 2025.380 heeft gesteld en deze onterecht niet heeft meegewogen. Daarnaast stelt hij dat het CBE in rechtsoverweging 29 van beroepszaak 2025.380 ten onrechte niet heeft erkend dat de ontheffing van de toelatingseis een aanvulling vormt op het evenredigheidsbeginsel, en geen vervanging daarvan. Gemachtigde voert voorts aan dat verweerder in onderhavige beroepszaak onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de tweeënvijftig studiepunten en het gemiddelde cijfer van 6.5 niet relevant zijn, en waarom de opgelopen vertraging een proportioneel gevolg is van het niet behalen van één opdracht. Ook kan verweerder zich volgens gemachtigde niet beroepen op gelijke behandeling met andere studenten, omdat appellante een dual degree student betreft.
12. Verweerder betoogt dat het alsnog afronden van opdracht 7 van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning niet betekent dat de ontheffing alsnog verleend dient te worden. Verweerder stelt dat dit in strijd zou zijn met de beoordelingsprocedures omdat appellant al twee kansen heeft gehad om opdracht 7 te voltooien. Volgens verweerder had appellant een derde kans moeten aanvragen. Verweerder merkt op dat appellante eerder kunstmatige intelligentie (hierna: AI) zou hebben gebruikt om opdracht 7 te voltooien en benadrukt dat het cruciale punt het niet afgerond zijn van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning betreft, niet het te laat indienen van opdracht 7.
13. Gemachtigde stelt dat het gebruik van AI niet onafhankelijk is vastgesteld en voert aan dat dit geen reden vormde voor het niet behalen van het vak en voor het weigeren van de ontheffing. Gemachtigde stelt dat het buiten beschouwing laten van de inmiddels afgeronde opdracht disproportioneel is. Verweerder betoogt in dit verband dat gemachtigde zijn beroepsgronden baseert op het besluit betreffende de verlening van een no-grade voor appellante en niet op het besluit tot het niet verlenen van een ontheffing.
14. Het CBE vraagt appellante ter zitting of zij bekend was van de regelgeving en de beoordelingscriteria voor de opdracht. Appellante bevestigt dit. Het CBE vraagt appellante waarom zij dezelfde fout heeft gemaakt bij de opdracht, zowel tijdens de eerste als de tweede kans. Appellante stelt dat zij tijdens de eerste kans de literatuurlijst is vergeten en tijdens de tweede kans de voetnoten niet heeft toegevoegd. Appellante wijdt haar fouten aan het feit dat zij niet

bekend is met de te gebruiken wijze van verwijzen. Volgens appellante zijn er meerdere studenten die de verwijzingsmethode niet onder de knie hebben.

BEOORDELING

15. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 19 augustus 2025, te weten: het afwijzen van het verzoek tot het verlenen van een ontheffing voor het vak Legal Research (SLC2001). Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

16. Het CBE merkt allereerst op dat gemachtigde ter zitting heeft gesteld zich niet kunnen te vinden in de overwegingen van het CBE in beroepszaak 2025.380. Deze argumenten vallen evenwel buiten de reikwijdte van de onderhavige beroepsprocedure. Het CBE beperkt zich in deze uitspraak derhalve tot de beroepsgronden die rechtstreeks betrekking hebben op het thans bestreden besluit en laat zich niet uit over de beslissing in beroepszaak 2025.380.

17. Ingevolge artikel 21 van de OER geldt als toelatingseis voor het vak Legal Research dat studenten het vak Introduction to Law and Legal Reasoning met goed gevolg hebben afgerond. Enkel indien aan deze voorwaarde is voldaan, is deelname aan het vak Legal Research toegestaan. Het CBE constateert dat appellante opdracht 7, welke onderdeel uitmaakt van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning, niet succesvol heeft afgerond. Voor appellante waren twee momenten vastgesteld waarop de opdracht kon worden ingediend, waarbij zij bij geen van beide gelegenheden de opdracht succesvol heeft afgerond. Daarmee heeft appellante niet voldaan aan de vereisten voor het behalen van het betreffende vak. Tegen dit besluit heeft een met voldoende waarborgen omklede bestuurlijke rechtsgang opengestaan waar geen gebruik van is gemaakt. Het besluit heeft daarmee formele rechtskracht verkregen en kan derhalve niet meer worden aangevochten. Het CBE zal derhalve niet ingaan op de argumenten met betrekking tot de vaststelling van het cijfer. Appellante voldoet dientengevolge niet aan de toelatingseis zoals bedoeld in artikel 21 van de OER. Het CBE merkt voorts in dit verband op dat artikel 7.13, tweede lid, sub h en s WHW de mogelijkheid biedt om eisen te stellen met betrekking tot het aantal tentamens, de volgorde waarin deze tentamens kunnen worden afgelegd, alsmede de momenten waarop deze tentamens plaatsvinden. Daarnaast kan het, waar nodig, worden gesteld dat het met goed gevolg afleggen van bepaalde tentamens een voorwaarde is voor toelating tot andere tentamens. Het CBE bevestigt dat het stellen van dergelijke toelatingseisen aan studenten toegestaan is. Dit geldt in het bijzonder nu, gelet op de aard van het vak Introduction to Law and Legal Reasoning, het onderwijs en de tentaminering onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden.

18. Het CBE stelt voorop dat het in het kader van zijn toetsing uitsluitend beoordeelt of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het is niet aan het CBE om zelfstandig en integraal opnieuw onderzoek te verrichten naar alle feiten en omstandigheden van het geval. Derhalve ligt ter beoordeling de vraag voor of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt daartoe als volgt.

19. Het CBE merkt op dat voor het verlenen van een ontheffing een hoge drempel geldt. De ontheffing, zoals bedoeld in artikel 21, tweede lid, van de OER jo. artikel 49 van de OER is slechts bedoeld ter voorkoming van zeer onevenredige gevolgen, die niet door de auteurs van de OER waren voorzien bij strikte naleving van de OER, zo blijkt uit artikel 49, tweede lid, van de OER. Uit artikel 49,

derde lid, van de OER volgt dat persoonlijke omstandigheden niet worden betrokken bij de beoordeling of sprake is van onevenredige gevolgen van overwegende aard.

20. Gemachtigde en appellante hebben aangevoerd dat het bestreden besluit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel. Het CBE volgt deze stelling niet. Verweerder heeft zowel in het besluit als in het verweerschrift gemotiveerd uiteengezet welke factoren bij de besluitvorming zijn betrokken. Het besluit is gebaseerd op de ten tijde van de besluitvorming bij verweerder bekende feiten en omstandigheden. Dat appellante inmiddels opdracht 7 van Introduction to Law and Legal Reasoning met goed gevolg heeft afgerond, doet aan de rechtmatigheid van het besluit niet af. Het CBE merkt hierbij op dat, had appellant een nieuwe mogelijkheid willen krijgen om opdracht 7 alsnog af te ronden, zij een derde of vervroegde eerste kans had moeten aanvragen. Verweerder heeft inzichtelijk en overtuigend gemotiveerd waarom geen aanleiding bestond om ontheffing van de toelatingseis te verlenen. Het CBE is dan ook van oordeel dat verweerder een zorgvuldige procedure heeft gevolgd en dat de besluitvorming op deugdelijk onderzoek berust.
21. Het CBE is voorts van oordeel dat het bestreden besluit niet in strijd is met het motiveringsbeginsel. Verweerder heeft zowel in het besluit als in het verweerschrift helder uiteengezet en onderbouwd waarom het verzoek van appellante is afgewezen. Verweerder heeft toegelicht dat de toelatingseis is bedoeld om de samenhang en de kwaliteit van het opleidingsprogramma te waarborgen. Tevens is gemotiveerd waarom een ontheffing in het onderhavige geval niet gerechtvaardigd is, nu er geen omstandigheden aanwezig zijn die een dergelijk beroep ondersteunen. De ontheffing kan slechts worden ingeroepen indien de toepassing van de regeling leidt tot consequenties die zodanig nadelig zijn voor de student dat deze door de opsteller van de regeling redelijkerwijs niet zijn beoogd. De door appellante aangevoerde redenen, waaronder studievertraging en financiële gevolgen, vormen geen gegronde basis voor een ontheffing. Tevens zou de verlening van een ontheffing leiden tot een ongelijke behandeling ten opzichte van andere studenten. Het betoog van appellante faalt derhalve.
22. Tot slot oordeelt het CBE dat het evenredigheidsbeginsel niet is geschonden. Hoewel de gevolgen van het niet behalen van het vak voor appellante ingrijpend zijn, heeft verweerder een zorgvuldige en evenwichtige belangenafweging gemaakt. Het CBE overweegt dat studievertraging, alsmede de daarmee mogelijk samenhangende financiële consequenties, inherent zijn aan het niet behalen van een vak. In dit verband verwijst het CBE naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 maart 2024 (ECLI:NL:RVS:2024:1296, r.o. 5.6), waarin is overwogen dat het gebruikelijk en niet in strijd met enige rechtsregel is dat een student, na het niet behalen van een herkansing, het vak opnieuw dient te volgen, hetgeen een aanzienlijke vertraging met zich kan brengen. Dat deze gevolgen voor appellante ingrijpend zijn, maakt nog niet dat haar situatie dermate bijzonder is dat het opnieuw moeten volgen van het vak en de daaruit voortvloeiende vertraging onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met het bestreden besluit nagestreefde doelen. Aan de academische integriteit van de opleiding dient veel gewicht toe te worden gekend. Tevens wegen ook de gelijke behandeling van medestudenten en samenhang en kwaliteit van het onderwijs mee in de beslissing. Dat de verblijfstatus van appellante door het besluit in het geding komt staat niet vast. Indien appellante minder dan dertig studiepunten behaalt in het academische jaar 2025/2026 is de universiteit verplicht hiervan een melding te maken bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Appellante heeft in het academische jaar 2025/2026 voldoende mogelijkheden om dertig studiepunten te behalen, derhalve kent het CBE geen zwaar gewicht toe aan de gevolgen voor de verblijfstatus van appellante. Voorts kan het CBE zich niet verenigen met het standpunt van de gemachtigde ten aanzien van het evenredigheidsbeginsel, zoals verwoord in r.o. 11 van de onderhavige uitspraak. Het evenredigheidsbeginsel brengt immers noch voor het CBE, noch voor verweerder een actieve onderzoeksplicht met zich in die omvang zoals door gemachtigde gesteld. Het CBE komt dan ook tot het oordeel dat verweerder een evenredige en zorgvuldig gemotiveerde beslissing heeft genomen.

23. Ten aanzien van de verzochte proceskostenvergoeding oordeelt het CBE dat dit verzoek dient te worden afgewezen. Ingevolge artikel 7.28, tweede lid, van de Awb kan een verzoek om proceskostenvergoeding enkel worden gehonoreerd indien het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Nu het beroep ongegrond is en het besluit van verweerder in stand kan blijven is hiervan geen sprake.
24. Gezien het bovenstaande is het CBE van oordeel dat verweerder, op basis van de thans voorliggende stukken, in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen en daarbij geen rechtsregels heeft geschonden. Ook hetgeen appellante en gemachtigde anderszins hebben aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond;
- II. wijst het verzoek om toekenning van proceskostenvergoeding af; en
- III. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 24 november 2025.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 53 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken